

ת"פ (כפר סבא) 343-01-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 343-01-22 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ועו"ד

נגד

פלוני הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד בנימין מלכא

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הסדר הטיעון; והודאת הנאשם

1. הנאשם, יליד 1981, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; תקיפת סתם בנסיבות מחמירות (תקיפת קטין על ידי אחראי), לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין; תקיפה סתם בנסיבות מחמירות (תקיפת בן זוג), לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם אביהן של הקטינה א.א., ילידת 2012 (להלן - הקטינה) וב.ב. ילידת 2015 (להלן - הילדות) ומתגורר עימן ועם אימן, אשתו, פלונית (להלן -

- המתלוננת) ב....

ביום 17.7.21 בשעה 17:50 שהו הנאשם והילדות בברכת השחייה ב... והתכוונו לצאת לקראת סגירת המקום. בנסיבות אלה, איים הנאשם על הקטינה בכך שאמר לה "אפרק אותך", "אני ארצח אותך בבית" ואף חזר על התבטאויות אלה מספר פעמים.

הנאשם תפס בחוזקה בידה של הקטינה והחל ללכת עם הילדות לכיוון היציאה מהמקום. במהלך התקדמותם לכיוון היציאה הנאשם הכה את הקטינה באמצעות ידו במכה חזקה בצד פניה, בסמוך לאוזן. בהמשך, תפס הנאשם בשערה של הקטינה ומשך אותה והקטינה נפלה לארץ.

לאחר יציאת הנאשם והילדות מהמקום, בסמוך לרכבו של הנאשם, הכה הנאשם את הקטינה והיא נפלה לארץ.

בשעה 18:25 שבו הנאשם והילדות לבית. הנאשם היה נסער, צעק, שבר פח, הכה בחוזקה בשולחן וכתוצאה מכך הושלכו חפצים מהשולחן לרצפה. המתלוננת עמדה בדרכו של הנאשם וניסתה להרגיעו, או אז הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות אגרוף בבטנה. הנאשם המשיך והכה בדלת חדר השירותים וכתוצאה מכך נפער חור בדלת השירותים.

המתלוננת נטלה את מכשיר הטלפון הנייד שלה על מנת להתקשר להוריה ובתגובה איים עליה הנאשם באומרו "למי את מתקשרת? לאבא שלך? תתקשרי למשטרה שיבואו ייקחו אותי... אני אשבור לך את הפרצוף".

בהמשך נטל הנאשם כיסא מפנית האוכל בבית והטיחו ברצפה פעמיים, וכתוצאה מכך נשבר הכיסא. בנסיבות אלה, הגיע לבית אביה של המתלוננת והצליח להרגיע את הנאשם עד להגעת השוטרים לבית.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן ויורשע. הוסכם שהנאשם יישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, אשר לבקשת ההגנה יבחן את שאלת ביטול ההרשעה. הגם שבמסגרת הסדר הטיעון לא היתה הסכמה לעניין העונש, הרי שלאחר קבלת תסקירי שרות המבחן, כמפורט להלן, עיקר המחלוקת בין הצדדים נסובה סביב שאלת ביטול ההרשעה, והוסכם על ידם שיוטל על הנאשם צו של"צ.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 2.7.23 עולה שהנאשם כבן 42, גרוש ואב לשתי בנות בגילאי 11 ו-8, מתגורר עם בת זוגו וילדיה ב... בוגר 13 שנות לימוד ותעודת בגרות חלקית, שירת שירות צבאי מלא בחיל האוויר, עבד בעבודות מזדמנות בתחום האבטחה והשתלב בעבודה בתחום החשמל. כיום הנאשם עובד כשכיר בחברה בתחום המים בתפקיד טכני.

הנאשם נישא למתלוננת בשנת 2010 והם התגרשו לפני כשנה. הבנות מתגוררות עימה ומתקיימת משמורת משותפת כשהנאשם עומד בתנאי המזונות שנקבעו. מאז שנת 2022 הנאשם מקיים מערכת זוגית עם בת זוגו ומתגורר עימה ושלושת ילדיה. בחודש נובמבר 2022 נפתח נגד הנאשם תיק נוסף בחשד לאלימות כלפי בנה, אך הנאשם מכחיש.

הנאשם מצוי בחובות, נדרש לעמוד בתשלומי מזונות גבוהים ועובד באופן אינטנסיבי על מנת להתמודד עם מצבו הכלכלי.

הנאשם נעדר עבר פלילי, אך תלויים ועומדים נגדו שני תיקים בגינם טרם הוגשו כתבי אישום. האחד, מספטמבר 2022 בגין איומים והשני בקשר לבנה של בת זוגו.

ברקע לעבירות דנן, תיאר הנאשם מערכת יחסים טובה עם המתלוננת לצד קונפליקטים ומצבי הסלמה של ריבים לאורך השנים. לאחר לידת הבת הבכורה, חוו משבר ביחסים וחל ביניהם ריחוק. השניים פנו לטיפול זוגי במשך 3 שנים והנאשם נשאר בטיפול פרטני אצל המטפלת הזוגית ל-3 שנים נוספות. עם לידת בתם הצעירה שקעו בחובות, הם נדרשו ליטול הלוואה מהוריה, ומשפחתה נטתה להתערבות יתר בחייהם, דבר שהיווה קושי משמעותי ביחסים.

ביחס לאירועים מושא כתב האישום המתקן, הנאשם מסר ששהה עם הילדות בברכה, צרך אלכוהול בכמות מתונה, יחד עם אחיו ששהה במקום, וביציאה הילדות התנהגו באופן סוער, רבו אחת עם השנייה, הוא חש תסכול, כעס ומבוכה מהתנהלותן במקום ציבורי, הרים קולו על הבת הבכורה ותפס אותה בחוזקה בידה על מנת להוציאה מהברכה.

הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו כשהדגיש שפעל מולן באלימות פיזית המתוארת, ולא השתמש באיומים. גם לגבי המתלוננת תיאר שהיא חסמה את דרכו ולכן דחף אותה בידו על מנת לעבור.

שרות המבחן התרשם מקושי משמעותי מצד הנאשם להתייחס לחומרת מעשיו, מצמצום בולט מחומרת האלימות שנקט כלפי אשתו והילדות, ומהתייחסות ראשונית לכך שפעל באופן אגרסיבי שחצה גבול במקום בו נדרש לשמור על איפוק.

בנובמבר 2021 הנאשם החל לפגוש את הבנות במרכז הקשר בפיקוח הרווחה והופנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות, לאור טענת המתלוננת שהוא משתמש באופן התמכרותי באלכוהול. הנאשם עבר אבחון מעמיק במהלך 15 מפגשים ונמצא שלא עולה שימוש בעייתי באלכוהול ולא הומלץ על המשך טיפול בתחום. באפריל 2022 הוחלט לאפשר לו מפגשים עם בנותיו ללא פיקוח ומאז מתקיימים הסדרי ראייה בהתאם למשמורת המשותפת.

בחודש נובמבר 2021 הופנה הנאשם על ידי הרווחה לטיפול במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה, שם הוא מטופל כשנה וחצי, נעזר בטיפול בהתמודדות היומיומית וחש צורך בהמשך הטיפול. ממידע שהתקבל מהעו"ס המטפל עלה שהנאשם מגיע לטיפול פרטני אחת לשבוע, בעקביות, מביע נזקקות לסיוע, שולל התנהגות אלימה כלפי המתלוננת ובנותיו, ומתאר התפרצות רגשית שהתבטאה בהתנהגות אגרסיבית מילולית.

ממידע מגורמי הרווחה עלה שצוות הוועדה התרשם שבין ההורים קיים סכסוך גירושין מתמשך, אשר מביא לפגיעה הממשית בבנות ברמה הרגשית והוחלט להעניק להן טיפול רגשי והדרכה להורים.

במאי 2022 התקיימה וועדת מעקב, בה הוחלט על השמת הבת הבכורה בבית ספר לחינוך מיוחד.

בשלב זה טרם עלה בידי שרות המבחן לאתר את המתלוננת ולשוחח עמה, ועל כן הערכת הסיכון חלקית. התבקשה דחיה במהלכה תושג עמדת המתלוננת וייבחנו תכניות טיפול עבור הנאשם.

מתסקיר משלים מיום 18.9.23 עולה שבתקופת הדחייה לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, ותיק המב"ד בקשר לבנה של בת הזוג נסגר מחוסר ראיות. עוד עלה שהמתלוננת הביעה התנגדות נחרצת לקיים שיחה עם שרות המבחן. מדיווח של העו"ס המטפל בנאשם במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה עלה שהנאשם המשיך לשתף פעולה והתמיד בהגעתו, הוא מעבד אירועים מילדותו ובהדרגה מסוגל לעשות הקשרים בין חוויות העבר להתנהגויות שעולות כיום. הנאשם מטופל מנובמבר 2021 ועתיד לסיים את הטיפול הפרטני בחודשים הקרובים.

בפגישה עם הנאשם בשרות המבחן עלה שמצבו כיום יציב, הוא ממשיך לעבוד באופן רציף ולעמוד בהסדרי המזונות והראייה, גר כיום עם בת זוגו וילדיה, ובנותיו מגיעות לסירוגין בהתאם להסדרי הראייה. סכסוך הגירושין נמשך סביב נושא הרכוש והמתלוננת אינה מעוניינת בקשר ישיר עמו, מצב המקשה על התיאום ההורי ביניהם.

בהתייחסותו לעבירות חזר הנאשם על עמדתו שהוא מבין שהתנהל באופן תוקפני, אך עדיין התקשה להתייחס לאלימות העולה מכתב האישום המתוקן, הפחית בחומרת האלימות, וההתרשמות היא שהוא עסוק בהצגת כוחותיו ויכולותיו ברמה הזוגית וההורית ומתקשה עדיין להתבונן בהתנהגותו האלימה. את התהליך הטיפולי הנאשם חווה כמשמעותי עבורו, הוא מאפשר לו תמיכה והכלה והתמודדות עם האתגרים שעומדים בזוגיות החדשה.

בנסיבות אלה הביע השרות ספק באשר ליכולתו של הנאשם לקדם התבוננות ולהביא עצמו באופן פתוח יותר בכל הקשור לקשייו בהורות. עם זאת, קיימת נזקקות לנסות ולקדם יכולתו להתבוננות בסיוע טיפול קבוצתי בו טרם התנסה. לאור האמור, התבקשה דחייה במהלכה הנאשם ישולב במסגרת קבוצת אבות אלימים כלפי ילדיהם.

מתסקיר משלים מיום 16.1.24 עולה שנוכח פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" לא נפתחה הקבוצה הטיפולית בה אמור היה הנאשם להשתלב והוא המשיך בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה לצד

טיפול פרטני בשרות המבחן. גורמי הטיפול מסרו שלאורך המפגשים הנאשם העמיק בבחינת מערכת היחסים עם המתלוננת, הקשיים שעלו בקשר, למד להכיר את קשייו בוויסות ונטייתו האימפולסיבית וממשיך לרכוש כלים בתחום הוויסות והשליטה בכעסים. עם זאת, נוכח תקופת הטיפול הממושכת וסד הזמנים המוקצב לתהליכים, הנאשם היה אמור לסיים את טיפול, אולם נוכח סוגיות חדשות שעלו במפגשים הוחלט להאריך את הטיפול הפרטני בחצי שנה נוספת.

הנאשם והמתלוננת טרם השלימו את הדיון המשפטי סביב חלוקת הרכוש, והנאשם הדגיש שהוא נמנע מכל תקשורת עמה, ומתקיימת ביניהם תקשורת מינימלית סביב סוגיות הקשורות לבנות בלבד.

הנאשם ממשיך להיפגש עם בנותיו במסגרת הסדרי הראייה, בתו הכורה מתמודדת עם קשיים רגשיים והתנהגותיים, היא מטופלת בתרופות ומשולבת בחינוך מיוחד.

ביחס לביצוע העבירות הנאשם מכיר כיום בקשייו בוויסות ובנטייתו לתגובות אימפולסיביות, אולם עדיין עומד על כך שמדובר באלימות הדדית, מפחית מחומרת האלימות הפיזית, אם כי מסוגל להתייחס לכך שהתנהגותו הייתה כוחנית, אך עדיין מתקשה לקחת אחריות מלאה על העבירות.

באשר לשאלת ביטול ההרשעה הנאשם טען שאם ההרשעה תיוותר על כנה הוא יפטר מעבודתו. הוא מסר מסמך ממעסיקו ממנו עולה שלאחר הרשעתו בדיון יוזמן לשימוע לפני פיטורים.

לאחר התלבטות, המליץ שרות המבחן לשקול בחיוב סיום ההליך ללא הרשעה, לצד הטלת צו של"צ.

מתסקיר משלים מיום 5.5.24 עלה שהנאשם הפסיק מיוזמתו את ההדרכה ההורית שהוצעה לו על ידי גורמי הרווחה במטרה להפחית סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי בנותיו. מדיווח העו"ס המטפל עלה שלאחר תקופת טיפול ממושכת הטיפול הסתיים. במסגרת הטיפול הנאשם העמיק בעיבוד החלקים הטראומטיים שחווה בילדותו, העמיק בבחינת היחסים עם המתלוננת והחל להכיר בקשייו בוויסות ונטייתו לאימפולסיביות. גורמי הרווחה ציינו שלאחרונה המתלוננת דיווחה על אירוע אלימות נוסף של הנאשם כלפי בתו. נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בהדרכת הורים, אך הוא לא שיתף פעולה בעניין זה, כשלאחרונה החל בהדרכה, אך לאחר 3 מפגשים הודיע על הפסקת הטיפול.

בתקופת הדחייה נפגש השרות עם המתלוננת ועלה שהיא והנאשם ניהלו מערכת יחסים בעייתית המאופיינת בקשיי תקשורת, וההתרשמות שהמתלוננת התמודדה עם אלימות ברמה המילולית והרגשית. כן עלה חשש מאופי הטיפול של הנאשם בבנותיו והקשר שלהן עם בת זוגו החדשה.

מחודש דצמבר 2023 הנאשם לא נפגש עם בנותיו, תיאר קשיים שעלו בחופשת הפסח והדגיש תפיסתו שברקע הסתה קשה שחוו הבנות מצד המתלוננת. הנאשם התקשה להתייחס לחלקו בהתדרדרות הקשר עם בנותיו והשליך זאת באופן מוחלט על המתלוננת שפעלה לחבל בקשר לטענתו.

להערכת השרות הנאשם חסר כלים להתמודדות עם מצב היחסים עם בנותיו כיום, חווה חוסר אונים וקושי לקדם שינוי. לאור האמור, התרשם שרות המבחן שקיימת הסלמה בקונפליקט בין הנאשם למתלוננת באופן שמעלה סיכון במצבו, הם מנהלים סכסוך חריף והנפגעות העיקריות הן שתי הבנות.

למרות שהנאשם עבר טיפול ממושך ושיתף פעולה, הוא נעדר כיום כלים להתמודד עם ההתדרדרות שחלה בקשר עם בנותיו. בנסיבות אלה, התקשה שרות המבחן לחזור על המלצתו והתבקשה דחיה נוספת.

מתסקיר משלים מיום 5.9.24 עלה שבתקופת הדחייה, ביוני 2024, נפתחה קבוצה ייעודית לאבות אלימים כלפי ילדיהם, אולם בתקופה זו נדרש הנאשם לטוס לחו"ל במסגרת עבודתו ולכן מועד קליטתו נדחה. מאז חזרתו נפגש עם מנחות הקבוצה ונמצא מתאים וממתין לקליטתו בספטמבר 2024.

במפגשים פרטניים עמו הוא גילה אחריות לתהליך, היה עסוק בתסכול סביב הימשכות ההליכים, ובהדרגה בסיוע גורמי הטיפול של הבת, היא חזרה לקשר עם הנאשם והגיעה לביתו.

ביחס לעבירות, בעת הנוכחית, התרשם השרות מהתקדמות שחלה ביכולתו של הנאשם לקחת אחריות על התנהגותו האלימה כלפי בתו. הוא תיאר שמשך את בתו בכוח, גם בשערה, הודה שהשמיע איומים קשים ברצח בהיותו נסער, אך לא תכנן לפגוע בבתו באופן ממשי. הנאשם מכיר בכך שדבריו היו קיצוניים ועוררו בהלה ופחד אצל בנותיו. ההתרשמות מיכולתו לגלות אמפתיה כלפיהן, להכיר בהשלכות השליליות שיש לחשיפתן להתנהגות מאיימת ואלימה, ולקחת אחריות גם בכל הקשור לאירועים האלימים מול גרושתו. עם זאת, הנאשם שב ושלל שהכה את בתו בפניה.

ההתרשמות היא שהנאשם עדיין מתקשה להתייחס באופן מלא להתנהגותו האלימה כלפי בתו.

בשיחה עם המתלוננת ביטאה תסכול נוכח הליך הפלילי המתמשך ולא העלתה דיווחים נוספים אודות התנהגות אלימה כלפי הבנות.

בנסיבות אלה, ולאחר התלבטות, המליץ שרות המבחן לשקול סיום ההליך ללא הרשעה נוכח חשש לפגיעה ממשית בתעסוקת הנאשם, לצד צו של"צ.

מתסקיר משלים מיום 17.2.25 עלה שבתקופת הדחייה המשיך שרות המבחן לעמוד בקשר רציף עם הנאשם וגורמי הרווחה, הוא המשיך בטיפול הפרטני בשרות ומשתף פעולה באופן מלא, מביא את עצמו ומכלול רגשותיו באופן פתוח וכן. ככל שחלף הזמן ההתרשמות היא שהנאשם מסוגל להביא את עצמו ואת תחושותיו באופן פתוח יותר, להתייחס לתכנים מהעבר, ולבחון רגשות העולים ביחסים עם המתלוננת, בת זוגו הנוכחית ובנותיו.

מדיווח גורמי הרווחה עלה שמצבה הרגשי של בתו הבכורה התדרדר, עלו קשיי התנהגות במסגרת בית הספר וקשיי ויסות ניכרים. למרות שחזרה לקשר עם הנאשם, היא הפסיקה להגיע למפגשים עמו לאחר תקופה, בהמשך לקונפליקט סוער שהתנהל מול בת זוגו. הנאשם ביטא כאב וקושי למול המצב המתדרדר של הבת, והתייחס בכנות להבנתו שהוא נעדר כלים מספקים להתמודדות עם האתגרים שמציבה הבת בהתנהגותה.

בשיחה עם המתלוננת הדגישה תפיסתה שהקשר של הנאשם ובת זוגו עם הבנות בעייתי ופוגעני וביטאה

תסכול רב נוכח אוזלת היד שחוותה בכל הקשור לטיפול בבנותיה.

השרות התרשם שסיום המאבק אודות חלוקת הרכוש איפשר רגיעה מסוימת בקשר בין הנאשם למתלוננת, וכי הנאשם לוקח אחריות גוברת על התנהגותו האלימה, מכיר יותר בחלקיו הפוגעניים ומכיר בנזקקות גבוהה לסיוע בתפקוד ההורי. לאור האמור, המליץ שרות המבחן לבטל את ההרשעה ולחייב את הנאשם בעבודות של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד צו מבחן.

מתסקירים משלימים מיום 9.3.25 ומיום 10.4.25 עלה שבשל טיסה של הנאשם לחו"ל מטעם העבודה נדחה גיבוש תכנית השל"צ בעניינו. הנאשם ביטא הבנה למחויבות הנדרשת בביצוע הצו ונכונות לבצעו, לצד חרדה גבוהה וקושי מהימשכות ההליכים וגובשה עבורו תכנית של"צ.

טיעוני ב"כ הצדדים

4. ב"כ המאשימה, בטיעון כתוב שהגישה (תע/1), הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם. לטענת המאשימה עניינו של הנאשם אינו עומד בשני המבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין סיום ההליך ללא הרשעה - חומרת העבירות ונסיבותיהן אינן מאפשרות שקילת סיום ההליך ללא הרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; ולא הוכח נזק קונקרטי שייגרם לנאשם אם ההרשעה תיוותר על כנה. נטען שהנאשם עובד בעבודה "טכנית" בתחום המים, ללא פירוט, ובאופן שלא משכנע שמדובר בעיסוק בו לא יוכל להמשיך לאחר הרשעתו. המאשימה לא עתרה לקביעת מתחם עונש הולם מסוים, אך טענה שיש למקם את העונש בתחתית כל מתחם שייקבע והסכימה להטלת צו של"צ בהיקף משמעותי, הגם שציינה שמהתסקירים עולה קושי מסוים מצד הנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו, חרף טיפול ממושך. נטען שהעמדה העונשית מוסכמת על המתלוננת. לפיכך, עתרה המאשימה להטלת צו של"צ בהיקף נרחב מזה שהומלץ על ידי שרות המבחן, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת ולקטינה.

5. ב"כ הנאשם טען שיש מקום לבחון את ביטול ההרשעה בהתאם להלכה הנוהגת. נטען שהוכח נזק קונקרטי שייגרם לנאשם כתוצאה מההרשעה בדמות פיטוריו מעבודתו. הנאשם עובד בחברת הנדסה למערכות מים סטריליות, אשר עובדת עם חברות ביטחוניות בארץ ובחו"ל, דוגמת המכון הביולוגי. הנאשם ..., אחראי על ..., עובד כשכיר 4 שנים. מנכ"ל החברה יודע על ההליך הפלילי, והפנה מכתב לשרות המבחן, לפיו במידה וההרשעה תעמוד על כנה יאלץ לפטר את הנאשם. ב"כ הנאשם טען שקיומו של נזק קונקרטי, לצד חלופה הזמן, העבודה המעמיקה שעשה הנאשם במסגרת טיפולית, עברו הנקי והעובדה שהודה, חסך זמן שיפוטי וקיבל עליו את מלוא האחריות, מביאים לכך שיש לקבל את המלצת שרות המבחן ולהורות על ביטול ההרשעה, לצד הטלת צו של"צ, צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה.

6. הנאשם בדברו האחרון טען שלאחר תחילת ההליך הפלילי הכיר את בת זוגו הנוכחית, גרושה ואם ל-3 ילדים, והם מנהלים זוגיות טובה מזה 3.5 שנים וגרים ביחד. הנאשם מסר שעבר טיפול במרכז לאלומות במשפחה, תוך כדי התהליך הוא עבר הליך גירושין, הופנה למרכז להתמכרויות במשך שנתיים,

ובהמשך השתלב בהליך טיפולי פרטני בשרות המבחן וכיום הוא והמתלוננת ממתינים להתחלת תהליך של הדרכת הורים. לדבריו, הוא והמתלוננת נמצאים בקשר מרוחק אך במשמורת משותפת על הילדות, הוא נמצא בקשר רציף עם בתי הספר ומבקר אצל קצינת המבחן בקביעות.

דין והכרעה

7. למרבה הצער, תופעת האלימות בתוך המשפחה הינה תופעה נרחבת, חמורה והיא מעוררת שאט נפש וסלידה. על פי רוב מתרחשת האלימות בין כתלי הבית, במקום סמוי מן העין, ועל בתי המשפט לעשות כל שלאל ידם על מנת למגרה.

הפסיקה קבעה לא אחת שבעבירות אלימות בכלל, ובעבירות אלימות המבוצעות בתוך התא המשפחתי בפרט, יש להטיל עונשים מרתיעים, למען יראו וייראו, וכי הענישה בעבירות אלה אמורה לשקף את חומרתן, תוך הכרה בעוול ובנזק הנפשי והפיזי שנגרם לבני המשפחה, בפגיעה בגופם ובכבודם.

[ע"פ 669/12 עמיאל נ' מדינת ישראל (19.4.12); ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני (26.1.12); ע"פ 322/12 מדינת ישראל נ' פלוני (18.4.12)].

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם עניינם בשמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם האישי של המתלוננת והקטינות, לצד שמירה על כבודן וזכותן לשלוות נפש ולאווירה רגועה ונטולת איומים. כמו כן, חיזוק תחושת הביטחון האישי של בני המשפחה, בעיקר בביתם-מבצרם, מקום בו הם אמורים להרגיש מוגנים ובטוחים.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן **בינונית**, זאת נוכח העובדה שהתנהלות הנאשם כוללת הפניית אלימות פיזית ומילולית, הן כלפי בתו הקטינה והן כלפי המתלוננת, כאשר מדובר באירוע מתמשך ומתגלגל, שהחל בפומבי לעיני כל ובאור יום, המשיך אל תוך כתלי הבית ולווה בשבירת חפצים.

8. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה שהנאשם איים על בתו הקטינה, כבת 9 שנים בלבד בעת האירוע, מספר פעמים בהיותם בברכה העירונית, לעיני כל באור יום, כאשר המלל המאיים חמור וכלל אמירות שהוא **"פרק אותה"** ו**"ירצח אותה בבית"**. הנאשם המשיך ותפס בחוזקה בידה של הקטינה, הכה אותה במכה חזקה בפניה, בסמוך לאוזן. הנאשם המשיך להפנות אלימות כלפי הקטינה בכך שבדרך לרכב תפס בשערה ומשך אותה עד שהקטינה נפלה לארץ. הנאשם שב והכה את הקטינה בסמוך לרכב, והיא נפלה לארץ בשנית.

יצוין שמעשיו החמורים של הנאשם בוצעו לנגד עיניה של בתו הקטינה השניה.

לא זו בלבד שהנאשם לא התעשת ולא חדל ממעשיו כשהגיע לבית יחד עם בנותיו הקטינות, אלא הוא הסלים את התנהגותו האלימה. הנאשם צעק, שבר פח, הכה בחוזקה בשולחן וכתוצאה מכך הושלכו חפצים מהשולחן לרצפה. הנאשם המשיך והכה במתלוננת שניסתה להרגיעו, באמצעות אגרוף בבטנה,

הכה בדלת חדר השירותים וכתוצאה מכך פער בה חור, וכשהמתלוננת נטלה את מכשיר הטלפון הנייד שלה על מנת להתקשר להוריה, איים עליה הנאשם באומרו **"למי את מתקשרת? לאבא שלך? תתקשרי למשטרה שיבואו ייקחו אותי... אני אשבור לך את הפרצוף"**, כשהוא מטיח ברצפה פעמיים כיסא מפינת האוכל ושובר גם אותו.

הנה כי כן, במעשיו ניצל הנאשם את מרותו וכוחו הפיזי כלפי המתלוננת ובתו הקטינה, באלימות ובאיומים. אמנם לא נגרמו לקטינה ולמתלוננת חבלות, ואולם נקל לשער את עוגמת הנפש שהיתה מנת חלקן, ואת הנזקים הרגשיים שנגרמו להן כתוצאה ממעשי הנאשם, נזקים שאינם צריכים הוכחה.

יתרה מכך, על הנזק הנפשי שנגרם לקטינה, בתו הבכורה, ניתן ללמוד משלל התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, מהם עולה שחלה התדרדרות במצבה הרגשי במהלך השנים, יחסיה עם הנאשם רוויים עליות ומורדות ונתקים חוזרים ונשנים, והיא הושמה בבית ספר לחינוך מיוחד במסגרת חוץ ביתית.

מעבר לכך, יש להביא בחשבון את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם למתלוננת ולבת הקטינה, נזק שיכול היה לכלול חבלות של ממש, בעיקר נוכח אלימות פיזית הכוללת מכת אגרוף בבטן, משיכה בשיער, סטירה בפנים, תפיסת יד והפלה לארץ. בנוסף, הנאשם הפחיד את המתלוננת ובנותיו הקטנות, השפיל את הקטינה בפומבי, וגרם, הלכה למעשה, לנזקים לרכוש בבית.

9. בנסיבות אלה, נכון היה לקבוע מתחם עונש אחד בנוגע לכלל המעשים, שכן מדובר באירוע אחד מתמשך ומתגלגל, כשהעבירות קשורות זו בזו בקשר הדוק של זמן ומקום ומופנות כלפי אותם מעורבים [ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)].

עם זאת, נוכח עמדת הצדדים, אשר למעשה עותרים לאמץ את המלצת שרות המבחן בכל הנוגע להטלת צו של"צ, אמנע מלקבוע מתחם עונש הולם מדויק במקרה זה, רק אציין שלא היה זה מופרך לקבוע שתחתיתו נעה סביב תקופת מאסר בפועל שיכול ותרוצה בעבודות שרות ברף גבוה וראשו נע סביב 18 חודשי מאסר.

סוגיית ביטול ההרשעה

10. בעניינו הגם שאין מקום לסיום ההליך ללא הרשעה, כפי שיובהר להלן, אני סבור שיש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמים של שיקום, בהתאם לעמדת הצדדים.

11. כידוע, ההלכה הפסוקה מורה שכאשר הוכח שאדם ביצע עבירה על בית המשפט להרשיעו בדין, ואילו צעד של הימנעות מהרשעה הוא צעד חריג ונדיר שיש לנקוט בו בהתקיים שני מבחנים מצטברים - ראשית, כאשר מוכח שהרשעה בדין תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ותסב לו נזק קונקרטי חמור; ושנית, שסוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה, מבלי

לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

[ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337; רע"פ 6117/23 **נוה ואח' נ' מדינת ישראל** (2.5.24); רע"פ 6403/18 **הרוש נ' מדינת ישראל** (28.11.18)].

12. לא נעלם מעיני שהנאשם עבר כברת דרך טיפולית במהלך הזמן שחלף, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול ורכש כלים לוויסות ולהתבוננות פנימית. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שלאורך כל הדרך הנאשם מתקשה לקחת אחריות **מלאה** על מעשיו. עובדה זו, לצד חומרתו הרבה של כתב האישום המתוקן, **אינם** מאפשרים סיום ההליך ללא הרשעה. כתב האישום המתוקן מגולל התנהגות אלימה נמשכת של הנאשם, המעידה יותר מכל שלא מדובר באיבוד שליטה רגעי, כי אם בהתנהלות משוללת רסן, ממושכת, שאף הסלימה עם הזמן - החל בהפניית איומים ברף גבוה כלפי בתו הקטינה בת ה-9 ש"יפרק אותה" ו"ירצח אותה", כשהוא חוזר על התבטאויות אלה מספר פעמים; עבור להכאת הקטינה במכה חזקה בפניה; עבור לתפיסת שיערה והפלתה לארץ; עבור להכאתה והפלתה בשנית ארצה; עבור להכאת המתלוננת במכת אגרוף בבטנה; הפניית איום כלפיה ש"ישבור לה את הפרצוף"; ושבירת חפצים בבית.

אני סבור, איפוא, **שקיבוצן** של העבירות יחד, עבירות אלימות ונזק לרכוש, בנסיבותיהן, אינו מאפשר סיום ההליך ללא הרשעה. כאמור, לא מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, אלא ברצף התנהגויות בעייתיות ואלימות, שאף הליך טיפולי ממושך לא הביאו לחוף מבטחים.

13. גם באשר להוכחת קיומו של נזק קונקרטי, אני סבור שהנטל לא הורם כנדרש. בבוא בית המשפט לבחון את הנזק שעלול להיגרם לנאשם, יש להתייחס לנזק מוחשי-קונקרטי, ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות שלפיהן עלול להיגרם לנאשם נזק כלשהו בעתיד. בפסיקה נקבע שעל הנאשם העותר להימנעות מהרשעה להציג חשש ממשי שההרשעה תחבל בסיכויי שיקומו ובחזרתו לדרך הישר.

[רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.11.12); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); עפ"ג (מחוזי-ים) 32022-03-16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.8.16)].

לא בכדי שרות המבחן התלבט בשאלת ביטול ההרשעה, במהלך הדרך, ובכלל זה המליץ על שקילה בחיוב של סיום ההליך ללא הרשעה, חזר בו מהמלצה זו בשל החרפת הסכסוך בין הנאשם למתלוננת והחרפה במצבן של הקטינות, ושב והמליץ על כך בעיקר בשל החשש שפגיעה בתעסוקת הנאשם עלולה להוביל גם לערעור האיזון העדין הקיים כיום ביחסיו עם המתלוננת והבנות.

14. לא התרשמתי שבהכרח כך הם פני הדברים.

ראשית, במהלך הזמן שחלף המשיך הנאשם בעבודתו כרגיל, ולמרות זאת חלה במהלך השנים הסלמה ברורה ביחסיו עם המתלוננת ועם הבנות, שכללה החרפת הסכסוך עם המתלוננת, ניתוק קשר

עם הבת הבכורה והתדרדרות במצבה הרגשי. באופן זה, לא מצאתי קשר ישיר בין המשך עיסוקו של הנאשם לבין יחסיו עם המתלוננת או בנותיו. אדרבא, בתסקיר מיום 17.2.25 צוין שסיום המאבק אודות חלוקת הרכוש בין הצדדים הוא שהביא לרגיעה מסוימת בקשר בין הנאשם למתלוננת, ולהקלה עבורו גם ברמה הכלכלית, באופן שאינו קשור להעסקתו במקום כזה או אחר.

שנית, הנאשם מועסק כשכיר בחברה בתחום המים, בתפקיד טכני, תפקיד שכנראה אינו דורש היעדר רישום פלילי מעצם טיבו וטיבעו, ולראיה הנאשם המשיך לעבוד במהלך ניהול ההליך הפלילי במשך כמה שנים, חרף הרשעתו בעבירות שיוחסו לו וכשמנהל החברה מודע להליך ולהרשעה. יתרה מכך, הנאשם הציג לשרות המבחן מכתב ממעסיקו לפיו במידה ויורשע בדיון יוזמן לשימוע טרם פיטורים, הווה אומר שהדבר מסור לשיקול דעתו הבלעדי של המעסיק ואין מדובר בעובדה מוגמרת.

שלישית, גם בהנחה שהנאשם ישלם מחיר בגין הרשעתו בפלילים, הרי שמדובר במחיר שהוא תוצר טבעי הנובע מחומרת העבירות ונסיבותיהן, כמפורט לעיל, מחיר שאף נועד להרתיע אותו ושכמותו מביצוע עבירות כאלה בעתיד.

15. לאור האמור לעיל, ראיתי לדחות את בקשת ההגנה לבטל את הרשעתו של הנאשם בדיון.

16. כאמור, אין חולק שיש לסטות בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. הנאשם כבן 44, גרוש ואס לשתי בנות (בנות 13 ו-10), מתגורר עם בת זוגו הנוכחית וילדיה, נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירועים מושא כתב האישום המתוקן. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, חסך זמן שיפוטי יקר, ובכלל זה את העדת המתלוננת, על כל המשתמע מכך. במהלך 4 השנים שחלפו מאז האירוע ועד היום עבר הנאשם הליך טיפולי ממושך במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה, עבר אבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות (לא הומלץ על המשך טיפול בתחום), ושולב בהליך טיפול פרטני בשרות המבחן. הנאשם גילה אמפתיה כלפי בנותיו והכיר בהשלכות השליליות שיש לחשיפתן להתנהגותו המאיימת והאלימה, רכש התבוננות רחבה יותר אודות דפוסיורכש כלים לוויסות במצבי קונפליקט.

אך מאידך, עדיין קיים אצלו קושי בלקיחת אחריות **מלאה** על האלימות הפיזית המתוארת בכתב האישום המתוקן, הקשר עם המתלוננת טעון ומרוחק באופן שמשפיע לרעה על הבנות, וניכר שהוא מתקשה בהתנהלות מול בתו הבכורה, שמצבה הרגשי התדרדר בחודשים האחרונים והקשר ביניהם נותק על רקע קונפליקט מול בת זוגו הנוכחית.

זאת ועוד, מדיווח גורמי הרווחה מחודש אפריל 2024 עלה שנעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בהדרכת הורים, אך הוא לא שיתף פעולה בעניין זה וגם כשהחל לבסוף בהדרכה הודיע על הפסקת הטיפול לאחר 3 מפגשים.

17. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ב. אני מחייב את הנאשם לבצע 150 שעות של"צ בהתאם לתכנית שהכין שרות המבחן בתסקירו, ובהסכמתו.

ג. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה מהיום.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יעמוד בצו המבחן או לא יבצע את צו השל"צ או לא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו יהיה מוסמך בית המשפט לגזור את דינו מחדש.

ד. פיצוי לקטינה (באמצעות המתלוננת) ולמתלוננת (ע"ת/5) בסך 1,500 ₪ לכל אחת, שישולם עד ליום 15.10.25.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובא-כוחו.